

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu sprawy **K. G.**
oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 30 maja 2023 r.,
wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Okręgowego w Gliwicach
z dnia 2 maja 2023 r., sygn. akt IV K 183/22
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Sosnowcu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 maja 2023 r. Sąd Okręgowy w Gliwicach, w sprawie sygn. akt IV K 183/22, wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, sprawy K. G., oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

Wnioskujący Sąd wskazał, że sprawa dotyczy popełnienia czynu na osobie A. M., który jest adwokatem występującym przed Sądem Okręgowym w Gliwicach. Co więcej, jak wskazano w treści postanowienia, poszczególni sędziowie Wydziału IV Karnego tego Sądu złożyli wnioski o o wyłączenie ich od orzekania w sprawie wskazując na relacje zawodowe i koleżeńskie z pokrzywdzonym.

W ocenie wnioskującego Sądu tego rodzaju sytuacja może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Okręgowym w Gliwicach w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w Gliwicach jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

W niniejszej sprawie, istotnie, sprawa dotyczy czynu popełnionego na szkodę adwokata A. M., który jest w tej sprawie pokrzywdzonym i oskarżycielem posiłkowym. Jak wskazano w postanowieniu, sędziowie tego Sądu znają się z pokrzywdzonym zarówno na szczeblu zawodowym, jak i koleżeńskim, a wydanie orzeczenia w tej konkretnej sprawie mogłoby budzić podejrzenia, co do braku sprawiedliwego i obiektywnego rozstrzygnięcia.

Dla uniknięcia w takim wypadku zarzutów, które mogłyby rzutować na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowe jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Okręgowy. Stanowisko takie jest zgodne z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego (vide: m. in. postanowienie z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 41/18, LEX nr 2506137). Mając na względzie zrozumiałą i przekonującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wystąpienia sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania wniesionego środka odwoławczego, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem rozpoznania sprawy do innego sądu równorzędnego. Nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Okręgowy w Sosnowcu. Pozostaje on w stosunkowo bliskiej odległości od G. i ewentualny dojazd stron, czy świadków, nie powinien stanowić nadmiernej uciążliwości.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

